

Màn Sắp Hạ?

Ký Thiệt

Cái chết ngày 21.9.2018 của Trần Đại Quang, chủ tịch nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa VN, đến nay vẫn còn bao trùm trong bí mật, dù Nguyễn Quốc Triệu, trưởng ban bảo vệ sức khỏe trung ương, cho biết nguyên do gây ra cái chết của chủ tịch nước là bị nhiễm một loại “vi-rút hiếm và độc hại”, chưa có thuốc chữa trị. Ông ta không cho biết thêm chi tiết nào về con “vi-rút lạ” cực độc này và bệnh lý lâm sàng ra sao.

Vì vậy đã có nhiều giả thuyết và phỏng đoán được đưa ra, như bài “Lời chia buồn với ông Chủ tịch” của Bùi Quang Vom (Danlambao) trong đó có đoạn như sau:

*Ba khuôn mặt của Trần Đại Quang chỉ cách nhau vài tháng.
Mặt nào thật?*

... Nhưng lý do dẫn đến cái chết cụ thể hơn của ông Quang có lẽ phải tính từ câu: “nếu chiến tranh xảy ra trên biển Đông thì tất cả đều thua, không có kẻ thắng”, mà ông tuyên bố tại Singapore tháng 6/2016. Ông là nguyên thủ đầu tiên của Việt Nam khẳng định nguy cơ chiến tranh trên biển Đông. Ông đã chỉ cho thế giới biết kẻ sẽ gây ra cuộc chiến tranh này là Bắc Kinh và người làm cho nó thất bại sẽ là người Việt Nam. Tuyên bố này là sự tiếp nối của tuyên bố “Việt Nam không đổi chủ quyền lấy tình hữu nghị vĩnh viễn nào đó” của ông Nguyễn Tấn Dũng trước đó, không phải kiểu “anh em trong nhà còn cãi nhau” của ông Đại tướng Phùng Quang Thanh và “Biển Đông có gì đâu” của ông Trọng.

Ông Quang là người hết mình cho công cuộc làm xích lại gần nhau giữa người Mỹ và người Việt Nam.

Một tháng nằm bên Mỹ trước chuyến thăm lịch sử của ông Trọng, ông Quang được cho là đã phá vỡ hầu hết các rào cản quá khứ, giải tỏa các nghi ngại, xác lập sự tin cậy cao nhất cho quan hệ an ninh giữa hai quốc gia, trong đó phải kể đến quan điểm về lập trường chủ quyền và giải pháp an ninh vĩnh viễn của Việt Nam. Trung Quốc biết và tìm cách phá bằng được.

Ông Quang được cho là người phát hiện và trực tiếp chỉ huy phá vỡ âm mưu đảo chính theo lệnh Bắc Kinh của Phùng Quang Thanh, nếu Hiệp định An ninh chung giữa Mỹ và Việt Nam được ký kết. Đầu tháng 5/2017, trước chuyến đi Mỹ gặp Tổng thống Trump của ông Nguyễn Xuân Phúc, ông Quang được Tập mời sang thăm và đón bằng 21 phút đại bác... Ông bị phát hiện nhiễm bệnh lạ từ tháng 7/2017, tức là sau khi từ Trung Quốc về hai tháng.

‘Những kẻ phản thiên triều thì chết’.

Nhưng người ta lại nói, ông Quang chết theo đúng quy trình, theo lý thuyết Xây dựng đảng mà ông Trọng là Giáo sư tiến sĩ.

Ông Quang phải chết, vì giống như ông Nguyễn Tấn Dũng, ông Quang là hình ảnh ẩn hiện phía sau tất cả mọi vụ bê bối tham nhũng từ trước tới nay, và sẽ của tất cả các vụ khác sắp khai ra tới đây. Đơn giản là tất cả các vụ tham nhũng đều xuất phát và diễn ra dưới thời ông Dũng làm Thủ tướng và ông Quang làm Bộ trưởng Công An. Vụ án bảo kê đánh bạc của Trung tướng công an Phan Văn Vĩnh, đặc biệt, siêu Vụ án Vũ Nhôm đang kết thúc bằng các đường dẫn thẳng đến nhà ông Quang.

Nếu ở một chế độ dân chủ thực, nơi luật pháp thực sự là độc lập và xã hội chỉ tôn thờ sự thật và danh dự, thì chuyện một thủ tướng, một tổng thống tham nhũng bị đưa ra Tòa và bị nhốt vào tù, như tổng thống Nam Hàn, như thủ tướng Malaysia, tổng thống Brasil v...v... là chuyện bình thường. Nhưng ở **một chế độ tồn tại chỉ bằng giả dối, lừa bịp, bằng thủ đoạn che đậy những thói nát bên trong**, thì một vị Chủ tịch nước bị lật tẩy tham nhũng là chuyện không thể chấp nhận. Phải cho ông Quang chết để dừng vụ án tại chỗ. Ông ta phải chết sao cho đảng vẫn còn được nói ông vì dân vì nước mà chết.

Người ta cũng nói tới chuyện ông Quang tự kết thúc. Ông không thể chịu đựng nổi nếu vụ Vũ Nhôm đi đến tận cùng, phơi ra tất cả những gì ông làm. Hối tiếc và đau đớn.

Có thể ông đã nhận được tín hiệu của định mệnh chợt đến từ đâu đó.

Giống như chuyện Tam Quốc, Chu Du ngựa mặt kêu “*Trời đã sinh ra Du sao còn sinh ra Lượng*”, rồi tất thờ. Thua cờ, vỡ mặt mà chết đầy thôi!

Bởi vì, nếu không chết theo một lịch trình, thì không thể dễ và nhanh như vậy.

Chiều ngày 19/09 ông Quang còn tiếp trường đoàn kiểm toán quốc tế. Người ngoại quốc cuối cùng ông Quang gặp là ông Chu Cường, Chánh án Tòa tối cao Trung Quốc vào lúc chiều muộn ngày 19/09. Sáng ngày 20/09 ông nhập viện, 10h 05 phút ngày 21/09, đã tất thờ. (ngưng trích)....

Hiện nay, giả thuyết Trần Đại Quang bị Trung Cộng đầu độc chết được nhiều người tin. **Ai cũng biết hầu hết giới lãnh đạo Đảng Cộng Sản VN ngày nay đều đã bán linh hồn cho Tàu Công, đứng đầu là Nguyễn Phú Trọng, tổng bí thư đảng, kẻ nắm nhiều quyền lực nhất trong một chế độ công sản.** Những người

này đang run sợ trước cái chết của Trần Đại Quang, nên tất cả đều ngậm miệng lặng thinh như nhận xét dưới đây của Vũ Đông Hà (Danlambao) ngày 25.9.2018:

Chủ tịch nước CHXHCNVN chết. Nhiều nguyên thủ quốc gia gửi thư chia buồn. Từ Tổng thống của cựu thù đế quốc Mỹ cho đến ông Thủ tướng đồng minh một thời là Hun Sen cũng chia buồn cho ông chủ tịch đã từng "cắt tóc 5 lần cho tôi"! Chỉ có các đồng chí kẻ vai sát cánh với Trần Đại Quang trong sự nghiệp cách mạng vĩ đại là im bật. Nín thinh.

Không "rất buồn" như Tổng thống Donald Trump, không "bàng hoàng" như Thủ tướng Nhật Shinzo Abe... toàn bộ lãnh đạo đảng CSVN, từ ba cột trụ đồng Mã Viện còn sống Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Xuân Phúc, Nguyễn Thị Kim Ngân đến các ủy viên BCT, ủy viên TƯĐ đều không cất lên một lời, phát ra một chữ về sự qua đời của người đồng chí Trần Đại Quang. Những tên "nguyên" đã rời khỏi chính trường nhưng vẫn thích làm thái thượng hoàng hoặc xin làm người tử tế cũng trùm chăn câm lặng.

Tình đồng chí hay nghĩa đồng chí? Và tại sao?

- Tại sao một ủy viên Bộ Chính trị chết mà toàn bộ Bộ Chính trị không một lời thương tiếc?

- Tại sao một ủy viên Trung ương đảng từ trần mà toàn bộ Trung Ương đảng không một ai bày tỏ tâm tư?

- Tại sao một chủ tịch nước lia đời mà người đứng đầu hành pháp, lập pháp lẫn tư pháp không một ai hé miệng một câu nuối tiếc, thành kính một lời chia tay, hay ít ra là để tự đánh bóng hình ảnh của một chính trị gia giàu cảm xúc, đầy nghĩa ân tình?

Ngay cả những tướng tá công an ngày nào từng được Bộ trưởng Quang thăng chức, nâng quyền, khai quang con đường hoạn lộ. Cũng im? ...

Nó cho thấy rõ ràng toàn bộ các ủy viên BCT và TƯĐ - cũng là những kẻ đang nắm giữ guồng máy quốc gia - biết rõ vì sao Trần Đại Quang chết và chết bởi tay ai, bởi thế lực "lạ" nào đứng sau tên tổng sát thủ và đứng cạnh con virus "lạ". Và họ sợ. (ngưng trích)

Những kẻ cầm quyền tại Việt Nam ngày nay, từ trên xuống dưới, đều đang sợ, **dù đang ngồi trên đầu trên cổ "nhân dân" và đang là những triệu phú hay tỉ phú đô-la.** Họ sợ vì biết **những tội ác của họ với tổ quốc và dân tộc.** Một số không nhỏ đang tìm đường tẩu thoát ra nước ngoài, như tin về Võ Kim Cự, từng là bí thư tỉnh ủy, rồi chủ tịch UBND tỉnh Hà Tĩnh, một loại "vua" không ngai của tỉnh Hà Tĩnh, một can phạm trong vụ Formosa, đã làm thủ tục định cư ở Canada. Ông Đỗ Duy Ngọc (facebook) đã viết về tin này như sau:

*"Tàu chìm thì chuột chạy, đó là quy luật của đời sống. Thú vật được trang bị một linh cảm rất bén nhạy trước những hiểm nguy, đó là đặc tính để chúng tồn tại. Võ Kim Cự cũng thế thôi, **tên này đã gây quá nhiều tội lỗi với đất nước và nhân dân.***

Võ Kim Cự đã làm những điều mà con người có lương tâm và liêm sỉ sẽ không làm với đất nước và nhân dân mình. Nó đã là con vật và là con vật đánh hơi được những nguy hiểm đang đến gần. Do vậy, ông ta phải tìm đường thoát giống như loài chuột tìm cách thoát trước lúc tàu chìm."

Thế nhưng, hiện nay ở Việt Nam không chỉ có mình đảng viên, quan chức Võ Kim Cự đi tìm chỗ trốn. Bao nhiêu quan chức đã có hay chờ đợi thẻ xanh định cư ở các nước tư bản, con số không nhỏ. Nhiều trường hợp họ chưa qua, nhưng con họ, cháu họ, vợ họ đã nằm phục sẵn ở bên ấy rồi.

Việt Nam tiếp tục là một trong 10 quốc gia có công dân mua nhà tại Mỹ nhiều nhất thế giới, với 3 tỷ USD được chi trả trong năm 2017 và Việt Nam đứng top 10 trong 5 năm liên tục từ 2013 – 2017. Con số này được công bố không khiến nhiều người bất ngờ nhưng lại đáng phải suy ngẫm. Trong số đó có bao nhiêu quan chức như Võ Kim Cự? Bởi trong xã hội Việt Nam hiện nay, giới nhiều tiền, có tài sản lớn đều là cán bộ lãnh đạo. Đó là giới có đủ điều kiện tài chính để hoàn tất hồ sơ định cư nhanh nhất.

Số liệu của Tổ chức Di cư Quốc tế và Vụ Liên Hiệp Quốc về Vấn đề Kinh tế và Xã hội cũng cho thấy, **từ năm 1990 đến năm 2015 có hơn 2,5 triệu người Việt Nam di cư ra nước ngoài.** Như vậy, trung bình mỗi năm có khoảng 100 nghìn người Việt di cư. Lại đặt câu hỏi thời gian gần đây, trong số này có bao nhiêu người có lý lịch và chức vụ như Võ Kim Cự? Tổng biên tập báo, Giám đốc sở, cục trưởng, vụ trưởng, đại biểu quốc hội, thậm chí trưởng phòng, chủ tịch, bí thư quận, phường, nhà báo, hiệu trưởng....cũng có mặt nhan nhản với những ngôi nhà mua sắm được ở nước ngoài. Họ ít tham gia sinh hoạt cộng đồng ở địa phương. Họ tạo nhiều lãnh địa riêng, sống chung với nhau vì thật ra muốn hoà nhập cộng đồng cũng không phải là việc dễ dàng vì bị phân biệt rất mạnh mẽ của lớp người định cư khác. Với tài sản có được trong suốt thời kỳ làm quan chức, họ dư sức sống như ông hoàng bà chúa ở các nước tư bản “dã chết” mà chẳng cần làm thêm bất cứ công việc gì. Và như thế, hàng năm, hàng tỷ đô la bị chạy ra nước ngoài, kẻ thua thiệt vẫn là những dân đen hèn mọn.

(ngưng trích)

Trở lại với cái chết của Trần Đại Quang. Chuyện thanh toán lẫn nhau giữa các “đồng chí” trong đảng CSVN, cũng như mọi đảng cộng sản khác, không phải là điều mới lạ. Nhưng trường hợp của Trần Đại Quang thì không “bình thường”. Ông ta đã chết vì một con “ri-rút lạ” của một “nước lạ”. “Nước lạ” nhưng mọi người đều biết tên. “Nước lạ” ấy đã được đảng CSVN mở cửa rước vào và đang có mặt trên khắp nước Việt Nam như chỗ không người, đang khạc nhổ khắp nơi, phóng uế khắp chợ cùng quê, có tai mắt ở mọi nơi mọi chốn.

“Nước lạ” ấy mới là kẻ nắm thực quyền trên nước Việt Nam bây giờ. **Những chủ tịch, tướng tá... chỉ là một bày tôi tớ gọi dạ bảo vâng, sai gì làm nấy. Bảo dânng đất thì dâng đất. Bảo nhường biển thì nhường biển. Bảo đánh đập dân thì đánh đập dân. Bảo bỏ tù dân thì bỏ tù dân. Bảo giết dân thì giết dân. Tất cả tội ác đê hèn ấy đều nhân danh “đảng quang vinh”.**

Cái “đảng quang vinh” ấy đã do một con dân của “nước lạ” đóng vai “bác Hồ vĩ đại” dẫn dắt, đã được “đảng” tôn là cha già dân tộc, là thần là thánh, là **đạo diễn của một tấn tuồng man rợ trên sân khấu Việt Nam đầm máu và đầy nước mắt suốt mấy mươi năm.** Tấn tuồng man rợ ấy vẫn tiếp tục sau khi đạo diễn của “nước lạ” chết và được ướp xác, xây lăng, đúc tượng, thờ cúng trong chùa chiền. **Nhưng, tấn tuồng nào cũng không thể kéo dài mãi, cũng có lúc phải hạ màn.**

Cái chết của Trần Đại Quang phải chăng là hồi chuông báo tử cho đảng CSVN, cho hơn bốn triệu đảng viên CSVN hãy thức tỉnh, hãy trở về với dân tộc, cùng toàn dân cứu nước, diệt trừ con “ri-rút lạ” cực độc, để đái công chuộc tội trước khi quá trễ, và toàn dân sẽ đứng lên để chính tay hạ màn tấn tuồng man rợ không thể kéo dài hơn nữa?

Ký Thiệt